Іде кіт через лід
Чорнолапо на обід.
Коли чує він: зима
Його біла підзива.
— Ти чого йдеш через лід
І лишаєш чорний слід?
— Бо я чорний,— каже кіт,—
Я лишаю чорний слід.
Коли ж біла ти сама,
То білій тут дотемна.
І пішов кіт через лід
Чорнолапо на обід.
Стала зимонька сумна:
За котом ішла весна!